

Smaaborgere, som har et beskedent Erhverv ved at handle med Fisk.

Forholdet er det, at Københavns Kommune under Krigen indrettede et Fiskeopkøb for at forsyne Byens Borgere, for at skaffe en Forsyning, hvilket paa dette Tidspunkt kunde være berettiget, men senere, da alle disse Forhold opløste sig, fandt Kommunen Anledning til at starte en Konkurrence med Kommunens Borgere og Skatteydere ved at etablere en Fiskehandel i stor Stil, og det er mod dette, at disse mange smaa handlende reagerer. Forholdet er dette, at Kommunens forskellige Opkøbere, som køber ind i store Mængder til de kommunale Institutioner, til Folkekøkkener, Hospitaler, Anstalter og til de mange Udsalg, som Kommunen Tid efter anden har startet omkring i Byen for at skabe Konkurrence med Kommunens Borgere, ligger allerede Dagen i Forvejen med deres Ordre, og naar disse smaa handlende kommer og skal have deres Forsyning, er Markedet allerede udtømt, saa at de enten maa vende hjem uden Varer eller maa købe Varer til opskruede Priser paa Grund af Kommunens store Opkøb, Priser, som de selv har vanskeligt ved at faa nogen Avance paa.

Det er det, disse Folk reagerer imod. De benytter et Middel, som jeg hverken skal billige eller misbillige, men denne Boykotning har de ganske sikkert som gode Socialdemokrater lært af den socialdemokratiske Ledelse, og jeg er ganske vis paa, at største Parten af disse Smaaakaarsfolk tidligere har maattet adlyde en Parole, som er udgaaet fra de socialistiske Ledere, i Retning af at boykotte andre Foretagender. Nu benytter de dette Middel mod Kommunen, og jeg maa dér bemærke, at de dog benytter det paa en Maade, som i sin Virkning er langt mere human end den Maade, hvorpaa det har været benyttet fra socialdemokratisk Side. Disse Folk forhindrer nemlig ikke Københavns Kommune i at faa Fisk; de forhindrer kun Københavns Kommune i at opkøbe gennem de af denne bestaltede Opkøbere, men Kommunens Anstalter kan faa lige saa megen Fisk, som de vil have, og de faar det ogsaa, de køber blot hos de almindelige Grossister til de Priser, som Detailhandlerne ellers ogsaa kunde købe til. Man tør derfor ikke gaa for strengt i Rette med disse Folk, som kæmper for deres Erhverv.

Man vil netop i Dag kunne læse i et af de københavnske Blade, hvorledes en tidligere Opkøber for Københavns Kommune gør Rede for, at den kommunale Fiskehal

selv paa alle Maader søger at udnytte de Konjunkturer, Handelen byder, for at holde Priserne oppe. Det er nu en Gang en Kendsgerning, at Prisen paa Fisk ikke bliver lavere ved Kommunens Virksomhed, men tværtimod højere. Man faar ogsaa et Begreb om Rentabiliteten af dette Foretagende, naar man betragter det for Tiden forelagte Budget for Aaret 1925—26. Der er forelagt et Budget for Kommunens Fiskehal, og i dette Budget paaregner man et Salg af Varer paa 720 000 Kr., og til Indkøb beregner man en Udgift paa 510 000 Kr. Det bliver altsaa en Forskel paa 210 000 Kr.

Formanden: Det forekommer mig, at det ærede Medlem fjerner sig vel langt fra det foreliggende Forslag.

Grathwohl: Paa dette Vareindkøb vil der altsaa blive en Bruttoavance paa 210 000 Kr., som udelukkende vil gaa med til Administration af Forretningen. Kommunen beregner ingen Avance, men 210 000 Kr. eller 41 pCt. af Vareindkøbsprisen maa paalignes Varen for at skaffe Dækning for Kommunens Udgifter. Hvis en Fiskehandler vilde beregne sig en saadan Bruttoavance, vilde han overhovedet ikke kunne eksistere. Det forekommer mig derfor, at den Kamp, som føres her, føres til Fordel for Konsumenterne og ikke til Skade for Københavns Kommune, og saafremt vi skulde have en Lov angaaende Prisregulering eller Avancebegrænsning, vilde jeg dog formode, at netop de kommunesocialistiske Foretagender, der vrimler frem som Paddehatte i København, først og fremmest vilde komme ind under denne Prisregulering.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Efter det kommunalpolitiske Foredrag, som nu et af det konservative Partis Medlemmer har holdt, kan jeg ikke tænke mig, det kan være nogen Forbrydelse at sige, at der i alt Fald for de Konservatives Vedkommende vistnok alligevel er noget om dette med kommunalpolitisk Agitation og kommunale Interesser. Jeg ved jo, at Kommunens Fiskehal skal til Behandling i Aften i Borgerrepræsentationen, maaske var det ogsaa en Generalprøve paa det, som skal foregaa dér. Dernæst vil jeg gerne sige, idet jeg før blev afbrudt af den højtærede Formand, at for vort Vedkommende vidste Verden jo Besked, man vidste, at vi havde vort Pris-